

رئیس ستاد اقامه نماز در ایام سوگواری سرور و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین^(ع)، نامه‌ای به عزاداران حسینی نوشته و طی آن نکته‌هایی را یادآور شده است. گزیده‌ای از این نامه تقدیم حضورتان می‌شود.

ما که به لطف خدا؛ عزاداری را از نیاکان خود در سایه مکتب اسلام و سیره پیامبر اکرم^(ص) و اهل بیتش فراگرفته‌ایم، لازم است این سنت حسنه را به نسل خود با منطق و آثار و برکات آن منتقل کنیم. نکاتی را جسته و گریخته که به ذهنم آمد، به شما تقدیم می‌کنم: ... بعد از آن که هفتاد و دو نفر از یاران پیامبر^(ص) در احد کشته شدند و در خانه‌ها عزاداری به پا شد، پیامبر اکرم پرسید چرا برای حضرت حمزه که سید شهدا بود، عزاداری به پا نمی‌شود و گریه کننده‌ای ندارد؟ معلوم می‌شود اقامه عزاداری برای شهید مورد توجه است. و همچنین همین که جعفر طیار در جنگ شهید شد، پیامبر دستور داد برای آل جعفر غذا تهیه کنید. از این نیز، معلوم می‌شود تغذیه عزاداران و داغداران یک سفارش نبوی است. عزاداری و بیان فضایل اهل بیت^(ع) نمونه‌ای از یاد نیکی است که خدا به پیغمبرش می‌فرماید و رفعا لک ذکرک...

عزاداری؛ هماهنگی با انبیا و اهل بیت است. عزاداری؛ همنوایی با حضرت مهدی است... عزاداری نوعی بیعت با امام از راه دور و از طریق احساسات است. عزاداری؛ ارباب ستمگران و اعلام حمایت از مظلومان است.

عزاداری؛ نشان دادن الگو به همه اقشار است. به نوجوان می‌گوید از حضرت قاسم (پسر سیزده ساله امام حسن مجتبی که در کربلا بود) یاد بگیرید که اگر بناست رهبر مردم، جنایتکاری مثل یزید باشد، مرگ از غسل شیرین تر است. به جوان می‌گوید از علی اکبر یاد بگیرید که به پدر خود گفت اگر راه ما حق است، هیچ باکی نیست.

عزاداری؛ یعنی اجتماع، تعهد، غیرت، حرکت هدفمند. عزاداری؛ یعنی وحدت ملی (ترک و فارس، عرب و عجم، زن و مرد با هر نوع لهجه و آداب و رسوم). عزاداری؛ یعنی یک بسیج ده‌ها میلیونی همراه با سوز بدون اجبار و بدون چشمداشت، عاشقانه و هر سال. عزاداری؛ یعنی صبر و مقاومت راببین و یادگیر. عزاداری؛ یعنی بلند نگاه داشتن پرچم مقاومت، مبارزه، مکتب، انقلاب، ایثار، اخلاص، شجاعت. عزاداری؛ یعنی یک کلاس عمومی تعلیم و تهذیب... عزاداری؛ یعنی نگه داشتن قانون پیروزی خون بر شمشیر. (همان چیزی که امروز در بیداری اسلامی کشورها مشاهده می‌شود). عزاداری؛ یعنی عالی‌ترین نوع تنفر از ظلم و ظالم. عزاداری؛ یعنی قساوت‌زدایی و تحریک عواطف و مظلوم‌یابی و ظالم‌کوبی. عزاداری؛ یعنی تعظیم شعائر.

عزاداری؛ یعنی نفوذ در دل مردم دنیا، تا آن‌جا که گاندی می‌گوید رهبر من امام حسین است، تا آن‌جا که

گزیده‌ای از نامه حجت‌الاسلام والمسلمین
قرائتی به عزاداران حسینی

عزاداری حسینی؛

معانی و آموزه‌ها

ولی طرفداران بنی امیه با این که دیدند امام حسین با زن و بچه به کربلا آمده، حیا نکردند.

از عزاداری می آموزیم که چگونه انسان از گرگ درنده تر می شود و غرور و تکبر و ریاست، ناهلان را تا آن جا پیش می برد که چوب بر لب و دندانی می زند که از آن دعای عرفه صادر شده و پیغمبر آن را می بوسیدند. در عزاداری می آموزیم که انسان وجود خطرناکی است که اگر خدا او را حفظ نکند، به جای معرفت و مودت و اطاعت اهل بیت^(ع) که مزد رسالت است، اهل بیت را به نحو بی نظیری شهید و حتی از کشتن کودک و آتش زدن خیمه نمی گذرد...

در عزاداری می آموزیم که احکام الهی باید همه جا پیاده شود. عزاداری؛ نماد بزرگی از تولی و تیری است. در عزاداری می آموزیم که یک تیم هفتاد و دو نفری در نیم روز می توانند برای ابد الگو باشند. امام خمینی^(ره) فرمود ما هر چه داریم از محرم و صفر است. نقش عزاداری در جبهه های حق از پیشانی بند، تابلوها و نوشته ها روی سینه ها، پشت کمرها، نوحه ها، جاده ها، همه و همه مملو از نام کربلا، عشق به شهادت، پیروی از امام حسین و... در عزاداری می آموزیم می توان یک بسیج سریع، خالص برای اهداف بلند به راه انداخت. عزاداری نیابت بردار نیست. یعنی نمی توان کسی به جای دیگری در مجلسی شرکت کند و عشق و گریه خود را ابراز نماید. بلکه خودش باید دل بدهد، دل بسوزاند، اشک بریزد، خرجی بدهد، حرکت کند. در عزاداری می آموزیم که باید از بازماندگان، تفقد و همدردی کنیم. این مسئله به قدری مهم است که حتی ریاکاری در آن جایز است. و مستحب است خودتان را به صاحب عزای نشان دهید. و در ماجرای کربلا، صاحب عزای اصلی، امام زمان است و عزاداری ما می تواند تسلیتی برای آن عزیز باشد.

در دانمارک که کاریکاتور پیغمبر را کشیدند، بزرگترین اجتماع روز عاشورا برای شیعیان در خیابان ها جلوه می کند. عزاداری؛ یعنی دعوت به حق و منطبق، ولی در قالب احساسات و هنر. عزاداری؛ بستری برای میلیون ها سفر به شهر و روستا و در سایه آن صلح رحم و بازدید از وطن و انواع کمک ها. عزاداری؛ بستری برای دهها هزار هجرت روحانیون به اقصی نقاط دنیا و رساندن پیام اسلام. در سایه عزاداری است که در خیابان های نیویورک، نماز جماعت برپا می شود.

عزاداری؛ بستری برای رشد حماسه ها، اشعار و هنرها و ایثار به دیگران و بستری برای بذل جان و مال است. عزاداری؛ یعنی تعطیل کردن بازارها و خیابان ها و به فکر مظلوم افتادن و ظالم را محاکمه کردن. عزاداری؛ یعنی از جرعه ها جریان ساختن. اگر امام حسین^(ع) همه چیز خود را برای دین داد، پس ما نیز باید دین محور باشیم. عزاداری؛ یعنی خود را در آینه کمال دیدن. امام از جان، مال، فرزند، وطن، همسر، مسکن، لباس، غذا، طفل، جوان، اصحاب و... گذشت، فقط از دین نگذشت. ما چه کرده ایم؟ عزاداری یعنی محو طبقات، تاجر و فقیر، شهر و روستا، زن و مرد، کوچک و بزرگ، همه یکسوس شدن. در عزاداری؛ می آموزیم که در سخت ترین شرایط از خدا راضی باشیم. که امام حسین^(ع) فرمود (رضا برضاک) و در سخت ترین شرایط به سراغ غیر خدا نرویم. که فرمود (لا معبود سواک). در عزاداری می آموزیم به ولایت الهی وفادار باشیم. گرچه دو دستمان قطع شود. در عزاداری می آموزیم که له می شویم، ولی شکسته نمی شویم. (زینب کبری به یزید گفت من تو را بسیار کوچک می بینم. انی لاستصغرک)

در عزاداری است که می شنویم درهای غیب به روی افراد باز می شود. (علی اکبر به پدرش گفت (هذا رسول الله) یعنی من پیغمبر را می بینم. و امام حسین به یاران فرمود (هذه جنه) بهشت شما را من می بینم. در عزاداری می آموزیم که بالاترین هدف، رضای ولی خدا و امام معصوم است. (کسی که سیزده تیر به خاطر نماز عاشورا و حفاظت از امام بر بدنش خورد، لحظه آخر به امام گفت آیا از من راضی هستی؟ (ارضیت عتی؟) در عزاداری می آموزیم اقامه نماز حتی به قیمت هر کلمه یک تیر. (سی تیر برای دو رکعت نماز)

در عزاداری می آموزیم آن چه مهم است، اراده است. سن مهم نیست. نوجوان باشد یا سالمند. (قاسم یا حبیب) در عزاداری می آموزیم بالاترین سختی ها افرادی را حتی از مستحبات دور نمی کند. (زینب کبری شب یازدهم حتی نماز شب را خواند). در عزاداری می آموزیم که چگونه مسلمان به خاطر پیروی از طاغوت و علاقه به دنیا از کفار بدتر می شود. (مسیحیان همین که دیدند پیامبر اسلام با دختر و فرزندش برای مباحله آمده، حیا کردند.

از عزاداری می آموزیم که چگونه انسان از گرگ درنده تر می شود و غرور و تکبر و ریاست، ناهلان را تا آن جا پیش می برد که چوب بر لب و دندانی می زند که از آن دعای عرفه صادر شده و پیغمبر آن را می بوسیدند.

عزاداری؛ یعنی بلند نگاه داشتن پرچم مقاومت، مبارزه، مکتب، انقلاب، ایثار، اخلاص، شجاعت. عزاداری؛ یعنی یک کلاس عمومی تعلیم و تهذیب.

